

Mina skolor

Första dagen i skolan var en dag jag aldrig kommer att glömma. Jag skulle börja i klass 1 d på Stensjögården. Skolan hade skickat hem en klasslista, men jag visste inte vilka häften på listan var.

Mamma fringades att följa med mig och vi blev varmt välkomna av min lärarinna, Maj Ekeröth. Klassen såg ganska okej ut och jag hade mina närmaste vänner från förskolan med mig. Efter två år med klassen flyttade vi och jag skulle börja på en ny skola, Parkskolan.

Det var klassen bra, jag fick snabbt nya vänner och vände mig vid en deras utgång. Min nya lärare, Lise, såg fort att jag var en elev som brydde mig om skolan och var snabblärd. Jag tyckte mycket om henne, men om jag bara hade henne under ett år. Han var snäll, rar och gjorde alltid något roligt utav tiden. Spela piano kunde hon mycket bra och det tog jag som ett plus.

Nästa termin när klassen skulle börja tyran fick vi två nya lärare, Sara Lennartsson och Annesofi Söderberg. De var trevliga, men jag tyckte bäst om Sara, hon var bestämd och rättvis medan Annesofi mest svade. Vi hade ett trevligt år tillsammans och när vi slutade tyran då vi skulle börja femman efter sommartolet berättade Annesofi att hon hade fått jobb på en annan skola och vi skulle återigen få en ny lärare.

Han hette Steve Hensch, engelskan och ganska ung undervisade oss i engelska och 50-åringarna. Hon om trivdes vi mycket bättre med och vi hade ett bra år tillsammans.

Det värsta med klassen på Park var att killarna ofta fafsade och höllt på. Jag minns riktigt en dag.

Det var fredag. Vi skulle gå in efter middagsrasten och alla killarna samlades runt mig, de började hålla på så mycket att jag blev sur och ledsen. Jag sprang iväg till toalettterna, innan jag hann lösa dörren var en av killarna med mig inne på toaletten. Jag bad honom gå ut men han kunde inte, så han, eftersom de andra höll dörren utomför. När de äntligen öppnade var jag så upprörd att jag sprang ner till toalettterna en väning under och låste in mig där istället.

Efter ungefär en kvart kom två av mina tjejkompisar i klassen och bad mig öppna dörren. Jag ville inte, kunde bara inte sluta gråta och tycker inte om att visa mig då. Slutligen öppnade jag och vi gick upp till vårt klassrum. Lärarna hade fått reda på vad som hade hänt. Sara skällde ut killarna som hade gjort allt, Steve satt i ett annat rum och väntade på mig. Jag gick och satte mig hos honom, han ville veta exakt vad som hade hänt detaljerat. Det var svårt att berätta, allt hade gått så fort och det kändes så hemskt.

Hona kom också sen, hon berättade att ~~de~~^{killarna} hade fått ursäkling, vilken jag hörde och om de gjorde något igen skulle lärarna kontakta. Det var en lättnad, vi pratade inte om händelsen igen.

Inför nästa läsår, som var sexan flyttades klassen automatisk till Lundegård. Jag och några till från klassen valde att byta skola eftersom vi inte ville gå där, skolan hade inte bästa ryktet precis

Jag skulle nu gå mina sista grundskoleår på Carl Fredriksskolan. Inom sexan skulle man välja ett B-språk, tyska eller franska, om man nu ville. Jag valde tyska. Eftersom jag red där, vilket jag tyvärr har slutat med, nu så hade jag min bästa vän från ridskolan i min nya klass. Under vårterminen träffade jag en kille på skolan, han var min pojkvän senare under ungefär fyra månader. Kanske var det det bästa som hänt i skolan?

När vi skulle börja sjuan skulle alla klasserna splittras och bli indelade på nytt. Det var kanske bra, men ändå inte. Jag hamnade i klass 7E, inte precis en klass man ville gå i, där var ett antal elever som var helt av binan liksom.

Precis innan jullovet i sjuan fick jag reda på att jag skulle bli korssettbehandlad. Min rygg var inte som den skulle, jag hade scolios. Detta tog jag hårt. Jag ville inte ha någon korssett, det vill nog ingen, men iallafall den var av hårdplast och gjorde ont. Jag kunde inte använda de kläder som jag ville, var tvungen att använda slappa byxor och stora tröjor för att dölja min sak.

Trördes inte alls, speciellt inte i skolan. Kunde inte vara mig själv och såg konstig ut. Slutet blev att jag slutade använda den som jag skulle.

Nu går jag i nian, det är min sista termin här på Carl Fredriksskolan. Det känns bra, men ändå inte, kommer sakna alla de som verkligen har betydelse något.

Jag har sökt till Samhällsprogrammet med inriktningen samhällsvetenskap på Silversjö här i Trelleborg. Har varit där på studiebesök och hälsat på. De här och

håller på att bygga om. Det är 4 och kommer att bli
mycket fint. Trivdes jättebra där och ~~det~~ jag tycker
att det ska bli skönt i en annan miljö. Jag ska
fortsätta att läsa tyska, vilket jag tycker bra om och
hoppas på att komma i en klass jag kommer att trivas
med. Min tidigare vän, sjuksjuks och allt har sökt till
en annan linje och hon är helt klart den jag kommer
att sakna mest.

Tänker positivt, jag har bytt skola, klass och lärare
ganska mycket och det har det gått bra. Det kommer det
att gå bra nu också.